KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 11.11.2008
KOM(2008) 719 v konečném znění

ZPRÁVA KOMISE RADĚ A EVROPSKÉMU PARLAMENTU

Šestá zpráva podle článku 12 nařízení (EHS, Euratom) č. 1553/89 o výběru DPH a kontrolních postupech

{SEC(2008) 2759}

OBSAH

1. SHRNUTÍ ... 3
1. Kapitola 1: Úvod & ROZSAH ... 4
1.1 Co je zpráva podle článku 12? ... 4
1.2 Jaké jsou zdroje informací uvedených ve zprávách? ... 4
1.3 Předchozí zprávy podle článku 12 ... 4
1.4 Účel zpráv ... 4
1.5 Rozsah této zprávy ... 4
2. Kapitola 2: Následná opatření na základě doporučení ... 5
2.1 Proč se vracet k minulým doporučením ... 5
2.2 Shromažďování informací ... 5
2.3 Analýza odpovědí ... 5
2.4 Výsledky ... 6
2.5 Hodnocení ... 6
3. Kapitola 3: Operativní závěry ze semináře ... 7
3.1 Úvod ... 7
3.2 Výpadek příjmů z DPH ... 7
3.3 Hodnocení ... 8
4. Kapitola 4: Závěry ... 9
4.1 Souvislosti a cíle ... 9
4.2 Ukazatele úspěšnosti ... 9
4.3 Celkové hodnocení ... 9

1. SHRNUTÍ

Toto je v pořadí šestá zpráva zaměřená na výběr DPH a související kontrolní postupy, kterou Komise předkládá rozpočtovému orgánu v tříletých intervalech. Předchozí zprávy se zabývaly všemi předmětnými oblastmi navrženými v nařízení č. 1553/89 a doporučily zlepšení v téměř všech těchto oblastech. Tato zpráva je poněkud odlišná. Předkládá realistický pohled na to, jakých výsledků bylo na základě předchozích pěti zpráv dosaženo, a snaží se zhodnotit, zda podávání těchto zpráv splnilo svůj účel.

V předchozích zprávách byla projednávána otázka, jaký je základní smysl zpráv podle článku 12. Ačkoliv existují velmi podrobné jednotné postupy pro výpočet částky (základu DPH), z níž jsou vlastní zdroje z DPH Komise odvozeny, tento postup začíná u objemu DPH, který členské státy skutečně vyberou. V kontextu kontrol vlastních zdrojů prověřuje Komise správnost výpočtů prováděných členskými státy, ale nekontroluje úpravu členských států ohledně správy, kontroly a výběru DPH. Informace obsažené ve zprávách jsou získané od členských států, obvykle pomocí dotazníků. Jejich úpravy a postupy se mohou značně lišit. Nejedná se o oblast, pro kterou by existovala jediná správná metoda, a neexistují zde ani řešení, která by vyhovovala všem.

Komise se domnívá, že zprávy podle článku 12 by měly představovat podnět ke změně. Této změny lze dosáhnout urychlením debat v Evropském parlamentu a Radě nebo zahájením změn v členských státech na základě doporučení předložených ve zprávách. Tato zpráva je shrnutím zjištění týkajících se míry úspěšnosti procesu podávání zpráv měřené těmito dvěma ukazateli.

Výsledky nejsou povzbuzující. Ani jedna z předchozích zpráv nevyvolala žádnou viditelnou odezvu Evropského parlamentu ani Rady, natož aby podnítila debatu. Průzkum provedený ve všech členských státech zjišťující činnosti, které státy zahájily na základě zpráv podle článku 12, nepodal obsáhlé ani přesvědčivé důkazy, že by na základě zpráv bylo učiněno jakékoliv konkrétní opatření.

Absence reakce rozpočtového orgánu nastoluje otázku, zda má další podávání zpráv nějaký význam kromě toho, že se splní povinnost stanovená právními předpisy, neboť Komise má k dispozici řadu jiných možností, jak výběr DPH zdokonalit a jak přispět k omezení daňových podvodů. Komise nicméně považuje za důležité, aby debata ohledně kontroly, výběru a správy DPH pokračovala na všech efektivních úrovních. Z tohoto důvodu bude Komise i nadále používat ustanovení článku 12 jako podnět k zamyšlení a ke změně v členských státech, neboť nabízí platformu pro diskuzi, výměnu názorů a sdílení zkušeností v oblasti DPH jak mezi jednotlivými členskými státy, tak mezi členskými státy a Komisí.

1. KAPITOLA 1: ÚVOD & ROZSAH

1.1. Co je zpráva podle článku 12?

Článek 12 nařízení Rady č. 1553/89[1] vyžaduje, aby Komise předkládala rozpočtovému orgánu (Evropskému parlamentu a Radě) každé tři roky zprávu o postupech používaných členskými státy při registraci osob podléhajících dani a při vyměřování a vybírání DPH, stejně jako informace o podrobnostech a výsledcích jejich kontrolních systémů v oblasti DPH. Zpráva by rovněž měla zvážit případné zdokonalení těchto postupů.

1.2. Jaké jsou zdroje informací uvedených ve zprávách?

Zprávy obsahují informace, které jsou získány od členských států. Obvyklá metoda získávání informací spočívá v sestavování a distribuci dotazníků zaměřených na konkrétní oblasti správy a výběru DPH v členských státech. Zpracováním odpovědí vznikne tato zpráva. V případě páté zprávy (zveřejněné na počátku roku 2005) byl tento přístup doplněn návštěvami všech tehdejších členských států s cílem objasnit a upřesnit odpovědi, které státy uvedly v dotazníku. Tato zpráva obsahuje odpovědi na speciálně připravený dotazník a současně i poznatky ze semináře organizovaného Komisí pro všechny členské státy v roce 2006[2].

1.3. Předchozí zprávy podle článku 12

Tato zpráva je v pořadí šestou zprávou[3]. Předchozí zprávy se zabývaly všemi oblastmi navrženými v nařízeních a uvedly doporučení týkající se téměř všech těchto oblastí.

1.4. Účel zprávy

Účel takové zprávy může být v konečném důsledku sporný, neboť článek 3 daného nařízení jasně stanoví, že základ zdrojů DPH je odvozen z celkového čistého výnosu skutečně vybraného členským státem v daném roce. V době, kdy Rada schválila příslušná ustanovení, došla k závěru, že proces podávání zpráv posílí opatření v boji proti podvodům. Zpráva poskytuje Komisi nástroj veřejně se vyjadřovat k účinnosti a účelnosti správy DPH jednotlivými členskými státy a měla by se stát podnětem ke změně. Zprávy také přispívají k výměně osvědčených postupů a vyjadřují zájem všech členských států, aby s nimi bylo v souvislosti s jejich příspěvky do rozpočtu Společenství zacházeno stejně.

1.5. Rozsah této zprávy

Tato zpráva se vztahuje k období 2003 až 2006 a zabývá se dvěma hlavními oblastmi. První z nich představuje realistický pohled na výsledky dosažené na základě doporučení předložených v předchozích pěti zprávách. Druhou oblastí je snaha navázat na seminář organizovaný Komisí v roce 2006, rok po vydání páté zprávy. Seminář ukázal, že dobrovolné plnění povinností a rovněž použití a význam hodnocení – hlavní témata doporučení v oblasti DPH – si různé správy vyložily velmi odlišným způsobem. Dané příležitosti bylo využito k předložení závěrů ze semináře v Tallinu, které se týkaly dobrovolného plnění povinností a hodnocení.

---

1 Nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1553/89 ze dne 29. května 1989 o konečné jednotné úpravě vybírání vlastních zdrojů vycházejících z daně z přidané hodnoty, Úř. věst. L 155, 7.6.1989.

2 Seminář se uskutečnil v Tallinu (Estonsko) ve dnech 11. až 13. října 2006 v rámci programu administrativní spolupráce Společenství pro daňové správy a jejich úředníky – Fiscalis 2007.

3 Pátá zpráva: KOM(2004) 855 v konečném znění + příloha SEK(2004) 1721.
Čtvrtá zpráva: KOM(2000) 28 v konečném znění.
Třetí zpráva: KOM(1998) 490 v konečném znění.
Druhá zpráva: KOM(1995) 354 v konečném znění.
První zpráva: SEK(1992) 280 v konečném znění.

2. KAPITOLA 2: NÁSLEDNÁ OPATŘENÍ NA ZÁKLADĚ DOPORUČENÍ

2.1. Proč se vracet k minulým doporučením

Jak již bylo vysvětleno v úvodu, toto je v pořadí šestá zpráva zpracovaná Komisí na základě informací dodaných členskými státy. Předchozí zprávy podle článku 12 předložené rozpočtovému orgánu nevyvolaly žádnou diskuzi. Chybějící odezva vzbuzuje pochybnosti ohledně účelnosti procesu podávání těchto zpráv. Je však možné, že členské státy vycházejí ze zjištění uvedených ve zprávách, aby zdokonalily své administrativní úpravy. Aby Komise zjistila, zda tomu tak skutečně je, uspořádala po vydání páté zprávy seminář. Přestože zúčastněné členské státy označily seminář za úspěšný a přestože se ukázal jako užitečný nástroj spolupráce, pokud jde o utváření vzájemných vztahů, výměnu osvědčených postupů a možnost objasnit ostatním členským státům přijatá opatření, ve svém důsledku nenabídl nejvhodnější fórum mapující pokrok při zavádění daných doporučení. Částečně mohl být důvodem termín semináře: seminář proběhl krátce po rozšíření EU o 10 nových členských států, a tudíž asi jedna třetina účastníků pocházela ze zemí, které byly v daném okamžiku členy EU pouze dva roky, což je velmi krátká doba na to, aby mohly dle daných doporučení jednat.

Doporučení určila strukturu semináře a ovlivnila jeho obsah. Avšak problematické otázky týkající se toho, jak dalece pokročila opatření nutná k zavedení daných doporučení, nebo zda vůbec mají členské státy v úmyslu nějaká opatření přijmout, nebyla všemi členskými státy systematicky řešena v celém rozsahu doporučení. Prostřednictvím návratu k tomuto tématu v další zprávě a opětovným využitím dotazníku seminář zajistil, že byla všem členským státům připomenuta nebo představena doporučení, z nichž mohou vycházet. Komise by tak získala podklady k realistickému odhadu toho, do jaké míry došlo v důsledku doporučení ke zlepšení, a mohla by rovněž vyhodnotit, v jakém rozsahu byly zprávy podnětem ke změně.

2.2. Shromažďování informací

Za účelem získání informací pro tuto zprávu byl sestaven dotazník, který obsahoval souhrn doporučení uvedených ve všech předchozích zprávách. Tento souhrn, který byl původně určen pro seminář, obsahoval jedenáct bodů. Některé body byly konkrétní, jiné abstraktnější. Úplný seznam tvoří přílohu této zprávy. Mezi hlavní témata patří zlepšení dobrovolného plnění povinností společně s výběrem DPH a jeho vymáháním, využívání IT, zpětná vazba a ostatní úpravy pro hodnocení, včetně zkvalitnění záznamů a informačních toků.

Dotazník žádal členské státy o tyto informace:

- popsat jakýkoliv vývoj, k němuž došlo v souvislosti s každým z jedenácti doporučení od počátku roku 2003;
- uvést, zda byl tento vývoj jakkoliv vyhodnocen;
- pokud nebyla přijata žádná opatření, vysvětlit, z jakých důvodů; a konečně
- zmínit alternativní opatření, která byla přijata s cílem napravit možné nedostatky v oblastech zahrnutých v doporučeních, včetně dosažených výsledků.

2.3. Analýza odpovědí

Všechny členské státy dotazník zodpověděly. Jejich odpovědi byly utříděny a ke každému doporučení byla provedena analýza přijatých opatření, zda byla vyhodnocena jejich úspěšnost anebo případně co bránilo přijetí opatření. Analýza byla složitá, neboť členské státy nebyly ve svých odpovědích vždy konkrétní. Většina členských států odpověděla tak, že popsala systém,

který funguje v oblasti daného doporučení, ale méně často již uvedla časové údaje a téměř nikdy nepřiřadila zavedené inovace ke konkrétnímu doporučení.

Druhá oblast otázek, a sice zda byla konkrétní činnost vyhodnocena, či nikoliv, byla pro analýzu ještě složitější. Jen málo členských států odpovědělo jinak než obecně. Vysvětlení, proč nebyla přijata opatření nebo nebylo využito alternativních možností (poslední dvě otázky) byla uvedena jen velmi zřídka.

2.4. Výsledky

Byla vypracována tabulka obsahující všech jedenáct doporučení společně s krátkým popisem odpovědí členských států a stručné posouzení pokroku v zavádění doporučení, která tvoří přílohu této zprávy.

Při celkovém pohledu na dosažené výsledky vypadají první závěry příznivě. Téměř všechny členské státy uvedly nějakou aktivitu v oblastech určených v doporučeních. Byly zde však i výjimky, např. uplatňování kontrolních plánů DPH včetně významu centrálního hodnocení rizika. V obou těchto oblastech projevil značný počet členských států jiné názory než ty, které jsou obsaženy v doporučeních. Například skupina členských států byla přesvědčena, že kontrolní plány DPH by měly být spíše začleněny do kontrolních plánů pro ostatní daně, než aby figurovaly samostatně. Tato odpověď se zdá být přijatelná v souvislosti s jinou otázkou projednávanou v předchozích zprávách podle článku 12: ohledně výhodnosti výběru DPH v rámci jednoho velkého výběrčího orgánu oproti samostatnému fungování. Podobně byly některé členské státy přesvědčeny, že preferovaným modelem je hodnotit místní rizika, i když centrální úroveň musí zůstat informována. Třetí oblast, kde nedošlo k žádné větší aktivitě, představovalo oficiální hodnocení výsledků. Většina členských států zde jednoduše popsala proces hodnocení v oblasti lidských zdrojů a za účelem plánování profesního postupu. Pouze jeden členský stát popsal i jiné hodnocení, zaměřené na úspěch v oblasti svých kontrolních činností souvisejících s DPH.

Bylo zjištěno, že jen málo členských států vztáhlo své aktivity k období od roku 2003 (kromě těch členských států, které přistoupily po tomto datu). Ve skutečnosti některé „staré“ členské státy výslovně uvedly, že přijaly konkrétní opatření nebo splnily určité cíle před vlastním vydáním doporučení podle článku 12.

Co se týče zodpovězení dalších otázek, jako např. na výsledky jakéhokoliv hodnocení dopadu vývoje nebo přijatých opatření, důvody pro jakékoliv chybějící opatření a popis jakéhokoliv alternativního preferovaného opatření, bylo až na pár vzácných výjimek skutečně velmi těžké získat jakoukoliv skutečně jasnou odpověď.

2.5. Hodnocení

Cílem hodnocení bylo posoudit, zda doporučení obsažená ve zprávách podle článku 12 byla podnětem ke změně. Dotazníky uvádějí jen velmi málo důkazů, že tomu tak skutečně bylo. Výsledky opětovně potvrdily, že doporučení byla v zásadě v souladu s opatřeními přijatými nebo přijímanými členskými státy. Bylo však skutečně obtížné získat jakékoliv náznaky, které by umožnily zjistit návaznost činností členských států na konkrétní doporučení zpráv.

Dále bylo hodnocení zaměřeno na výsledky předložené členskými státy ohledně hodnocení úspěšnosti jejich opatření. Tento bod měl představovat klíčový ukazatel vlivu a významu podávání zpráv podle článku 12, jelikož této otázce byl v dotazníku i na semináři z roku 2006 přikládán značný význam. Výsledek této části hodnocení byl zklamáním, jelikož málokterý členský stát uvedl informace k vyhodnocování, probíhajícímu měření či kontrolním procesům.

3. KAPITOLA 3: OPERATIVNÍ ZÁVĚRY ZE SEMINÁŘE

3.1. Úvod

Seminář se skládal z různých prezentací národních správ a externích odborníků. Probíhaly rovněž workshopy a panelové diskuze.

Seminář byl zaměřen spíše na úředníky zúčastněných zemí pracující na strategické úrovni, než na ty, kteří pracují s vlastními zdroji vycházejícími z DPH. Cílovou skupinou byli ti, kteří se podílejí na stanovování celkové strategie kontroly DPH, na přípravě kontrolní politiky a na hodnocení kontroly a dále na výběru a vymáhání DPH.

Tento Komisí organizovaný seminář představoval vítanou příležitost k projednání otázek souvisejících se zprávami podle článku 12, k výměně názorů a ke sdílení zkušeností. Tuto iniciativu Komise vysoce ocenily všechny členské státy bez ohledu na datum jejich přistoupení.

Hlavní důraz nebyl kladen výlučně na zavádění předchozích doporučení, ale i na kvalitativní aspekty výpadku příjmů z DPH společně s dobrovolným plněním povinností a na úlohu hodnotících cyklů v moderní správě daní.

3.2. Výpadek příjmů z DPH

Výpadek příjmů z DPH je rozdíl mezi očekávanými nebo předpokládanými příjmy z DPH a skutečně vybraným objemem. Výpadek často vzniká ze ztráty příjmů v důsledku podvodů, platební neschopnosti, daňových úniků a vyhýbání se placení daní. Z užšího pohledu se může zdát toto téma u semináře zaměřeného na vlastní zdroje z DPH překvapivé, neboť úprava pro výpočet vlastních zdrojů z DPH výpadek záměrně vylučuje. Východiskem pro výpočet základu DPH jsou skutečně vybrané příjmy, nikoliv předpokládané příjmy[4]. Avšak existuje zde jasná vazba mezi navržením opatření ke zvýšení dobrovolného plnění povinností, která se mohou týkat problematiky služeb zákazníkům a očekávání zákazníků, a procesem kvalitativního posouzení, a nikoliv jen pouhého vyčíslení výpadku DPH.

Seminář odhalil, že členské státy chápou prospěšnost odhadu velikosti výpadku příjmů z DPH různě. Taktéž se zde objevily odlišné přístupy k jeho odhadování, přičemž některé členské státy nejvíce zdůrazňovaly kvantifikaci výpadku a potřebu standardní metody výpočtu. Jakmile je však jednou velikost výpadku příjmů z DPH stanovena, nemůže s tím členský stát v podstatě nic dělat. Pouhá znalost velikosti výpadku danou situaci sama nenapraví.

Z tohoto důvodu je nezbytná kvalitativní analýza výpadku příjmů z DPH vycházející z postupů pro určení těch hospodářských subjektů, u nichž výpadek vzniká, čímž se sníží počet subjektů, které nedodržují předpisy v plném rozsahu. Je třeba prozkoumat a zjistit zvláštnosti každého segmentu, ve kterém výpadek vzniká, a následně je pro tyto jednotlivé segmenty nutno navrhnout a používat správné metody zaručující plnění jejich povinností, a to od cíleného dobrovolného plnění povinností až po trestní stíhání.

I když z tohoto stručného shrnutí vyplývá, že dané téma bylo na semináři podrobně projednáno, přesto nebyl nalezen konsenzus: ačkoliv si hlavní aktéři uvědomují význam daného pojmu, nebyla stanovena žádná nápravná opatření, s nimiž by všichni souhlasili.

---

[4] – s výjimkou různých přizpůsobení a kompenzací požadovaných z toho důvodu, že právní úprava DPH poskytuje členským státům určité možnosti volby a základ DPH je vypočten tak, jako by byly předpisy harmonizovány v plné šíři.

3.3. Hodnocení

Ve své páté zprávě podle článku 12 kladla Komise důraz na důležitost správného posouzení situace při výběru DPH jednotlivými členskými státy, neboť bylo uvedeno, že hodnocení nezískalo takovou pozornost ze strany daňových správ jednotlivých členských států, jakou by si tato problematika zasloužila.

Hodnocení nabylo na důležitosti z důvodu decentralizace řízení a ostatních úkolů a také z důvodu rostoucího významu připisovaného efektivitě a kvalitě služeb. Tento trend byl dále zdůrazněn s ohledem na škrty v rozpočtu či aktivnější zkoumání způsobu využití přidělených prostředků.

Řádné hodnocení by mělo zahrnovat posouzení situace před zavedením a po zavedení daných opatření a měly by se použít ukazatele umožňující sledovat pokrok v čase.

Ze semináře vyplynulo, že mnohé členské státy nedokáží jasně odlišit rozdíl mezi sledováním a hodnocením. Komise se domnívá, že ke zlepšení výkonu a k zajištění, aby se „správné věci prováděly správným způsobem“, je třeba obou těchto činností. Bylo však jasné, že členské státy nepřikládají metodám hodnocení při tvorbě a zlepšování svých kontrolních postupů a strategií v oblasti DPH stejnou váhu.

4. KAPITOLA 4: ZÁVĚRY

4.1. Souvislosti a cíle

Nařízení č. 1553/89 pojednávající o úpravě vybírání vlastních zdrojů vycházejících z daně z přidané hodnoty vyžaduje, aby Komise každé tři roky vypracovala zprávu pro rozpočtový orgán. Tyto zprávy vycházejí z informací předaných členskými státy. Právní ustanovení předpokládají, že budou zprávy zaměřeny na postupy používané členskými státy při registraci osob podléhajících dani a při vyměřování a vybírání DPH společně s jejich kontrolními systémy.

Je důležité podotknout, že ačkoliv existují jednotné postupy týkající se výpočtu částky (základu DPH), z níž bude odvedena část Komisi, mají členské státy mnohem větší volnost[5] při stanovování registračních limitů a postupů, sazeb daně a kontrolních mechanismů. Tato oblast proto nenabízí pouze jednu správnou odpověď a neexistují řešení, která by vyhovovala všem.

Ačkoliv si Komise uvědomuje výše uvedená omezení, již v minulých zprávách vydala množství doporučení s cílem zlepšit kvalitu pracovních postupů v členských státech. Tato konkrétní zpráva se zabývá otázkou, zda se předchozí zprávy a doporučení v nich uvedená skutečně staly podnětem ke změně.

4.2. Ukazatele úspěšnosti

Byly stanoveny dva možné ukazatele, které lze použít k měření míry úspěšnosti zpráv. Nejlepší zpětnou vazbou by byl důkaz, že zprávy vyvolaly debatu uvnitř rozpočtového orgánu a že tato debata vedla ke zlepšení úpravy v oblasti správy a výběru DPH. Žádný takový důkaz však nebyl nalezen.

Dále zde byla snaha získat zpětnou vazbu od členských států ohledně opatření, která byla k zavedení daných doporučení přijata. Komise při přípravě této zprávy vycházela z poslední zprávy zveřejněné v roce 2005 a z výsledků semináře, na který byly pozvány všechny členské státy, aby projednaly širší aspekty otázek, které vedly k vydání předchozích doporučení. Záměrem bylo podnítit v členských státech analýzu a hodnocení, které by se týkaly otázky, do jaké míry byla doporučená opatření zavedena, nebo pokud členské státy daná opatření nezavedly, jaké k tomu měly důvody či jaká alternativní řešení zvolily. Výsledky by se poté pro účely této zprávy shromáždily prostřednictvím dotazníků.

Jak ukazují výsledky popsané v kapitole 2 a v příloze, realistické a záměrně důsledné hodnocení toho, čeho bylo v souvislosti s doporučeními předloženými v předchozích pěti zprávách dosaženo, poskytuje jen málo materiálu, z něhož bychom mohli učinit příznivé závěry. Dané výsledky jsou ujištěním, že většina doporučení byla vhodná a že členské státy přijaly opatření v podobných oblastech, ale že doporučení sama o sobě spouštěcím mechanismem aktivit nebyla.

4.3. Celkové hodnocení

Ohledně úpravy vlastních zdrojů z DPH se naskýtá otázka, co je vlastně hlavním smyslem vypracovávání zpráv podle článku 12. Lze argumentovat, že mají-li být zprávy skutečně

---

[5] V rámci omezení daných směrnicí o DPH – směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, Úř. věst. L 347, 11.12.2006. Směrnice ve znění směrnice Rady 2008/8/ES ze dne 12. února 2008, Úř. věst. L 44, 20.2.2008, s. 11.

prospěšné, měly by představovat podnět ke změně. Za zmínku stojí i názor členských států, že by tyto zprávy mohly přispět k boji proti podvodům v oblasti DPH.

Tato zpráva popisuje pokus o změření přínosu zpráv při zajišťování efektivní změny nebo zkvalitnění metod využívaných členskými státy ve správě DPH. Jedním ze sledovaných opatření bylo, zda se zprávy podle článku 12 zveřejněné v minulosti staly katalyzátorem urychlení debaty v Evropském parlamentu či Radě. Vzhledem k tomu, že zprávy nevyvolaly u Evropského parlamentu ani Rady žádnou odezvu, se úspěch v této oblasti nedostavil. Členské státy byly dále dotazovány na činnosti, které zahájily na základě zpráv podle článku 12. Přestože poskytly určitou pozitivní zpětnou vazbu, je obtížně určit jakékoliv konkrétní opatření, k jehož přijetí by nedošlo, kdyby zpráva podle článku 12 nebyla vydána. Z těchto důvodů Komise zahájí jednání mezi příslušnými činiteli členských států v rámci fóra Poradního výboru pro vlastní zdroje. Bude se týkat problematiky upravené článkem 12 nařízení Rady č. 1553/89 včetně závěrů, které lze vyvodit z této zprávy.